63ste Jaargang No. 5227 DAGBLAD Woensdag 1 October 1947

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt niet op Zon- en feestdagen. Abonnementsprijs Curaçao en Bonaire ƒ 2.—, Aruba, Suriname en de Bovenwindse Eilanden ƒ 2.50, buitenland ƒ 3.— per maand, bij vooruitbetaling.
Advertentieprijs ƒ1.— per cm. kolomlengte.

Uitgave van de Paulus-Drukkerij te Curaçao.
Directeur F. J. M. Wijnekus, Hoofdredacteur Ad. Versney.
Adres voor directie, redactie en administratie: Conscientiesteeg 27.
Postbus no. 80, telefoon Directie en Administratie no. 1550, Redactie no. 1858.

Agent voor Aruba, Oranjestad, J. E. Croes, Nassaustraat 376; voor Aruba, San Nicolas, G. D. Hofstee. Bankiers, Hollandsche Bank Unie, N.V., Maduro & Curiel's Bank, beide te Willemstad, Curaçao, Nederlandse Crediet-bank N.V., bijkantoor te Venray (Nederland).

Argentinie en Canada in de Veiligheidsraad

Felle strijd om de derde plaats

Tito houdt oorlogruchtige rede

ARGENTINIË EN CANADA GEKOZEN.

Argentinië en Canada werden door de Algemene Vergadering gekozen om gedurende twee jaren zitting te nemen in de Veiligheidsraad. Bij de eerste stemming kwam men niet tot een oplossing voor de derde zetel. Canada en Argentinië ontvingen ieder 41 stemmen, dat is drie meer dan het vereiste tweederden. Voor de derde zetel haalden de meeste stemmen India en de Oekraïne.

WIE WORDT DE DERDE?

Het vertoon van Russische kracht was tijdens de laatste bijeenkomst van de Algemene Vergadering zo groot, dat zulks nog niet voorgekomen en de Uno raakte daardoor in een aantal stemmingen over de verkiezing van Polens opvolger in de Veiligheidsraad. Rusland steunt de Oekraïne, een der samenstellende Republieken van de Sovjet-Unie, en de Verenigde Staten en Engeland steunen India. Om de uitslag wordt hard gevochten. Heden zullen de stemmingen weer beginnen en tot nu toe kan niemand zeggen wie zal winnen. Gisteren werden er zeven geheime stemmingen gehouden. De laatste stemmig bracht 33 stemmen voor de Oekraïne en 23 voor India.

Daar er 57 leden zijn, zijn er 38 stemmen nodig, dat is een twee-derde meerderheid.

TWEE NIEUWE LEDEN VAN DE UNO.

Jemen en Pakistan werden aanvaard als leden van de Uno. De enige, die tegenstemde was Afghanistan, dat van mening was, dat Pakistan nog enige tijd moest wachten. Nu zijn er dus 57 landen in de Uno.

De Britse Minister van Staat Hector McNeil vroeg om de twee candidaten bij acclamatie toe te laten en werd hierbij gesteund door Marshall. Afghanistan dwong echter door het maken van tegenwerpingen, dat er over Pakistan moest gestemd worden. Pakistan haalde 53 stemmen voor en een tegen. Abdul Kosayn Azil, de vertegenwoordiger van Afghanistan zeide in de Algemene Vergadering, dat hij niet ten gunste van Pakistan kon stemmen voordat het volk van het Noordelijk gedeelte van het land de kans had gekregen vrij te besluiten of het bij Pakistan wilde blijven. Hij zeide, dat hij later meer in bijzonderheden de quaestie zou uiteenzetten.

PROCESSEN TEN NEURENBERG.

Officieren van Justitie uit de Verenigde Staten, die zich houden met het uitzoeken van oorlogsmisdaden zeiden, dat een groep Tsjechoslowaakse kinderen, die uit Lidice werden gehaald, naar Neurenberg zullen worden gebracht om de Duitsers te ontmoeten, die hen hebben weggevoerd. Onder de beschuldigden bevinden zich vrouwen, die leden geweest zijn van het Russisch agentschap, dat duizenden kinderen, die uit het Oosten werden weggevoerd, over Duitsland verspreidden.

AMERIKANEN IN BERLIJN GEARRESTEERD.

Russische soldaten onder leiding van een majoor arresteerden een luitenant-kolonel van het leger der Verenigde Staten en een burgerlijk ambtenaar van de militaire regering in de Russische sector van Berlijn. Zij hielden hen drie uren gevangen voordat zij hem vrij lieten zonder uitleg of verontschuldiging. De Noordamerikanen waren luitenant-kolonel John MackNeill, hoofd van het Duitse Gerechtshof van het militair bestuur der Verenigde Staten in Berlijn en Fred Tappan Jr. Met een volkomen correcte machtiging van de Geallieerde Berlijnse commandatuur waren zij bezig gegevens te verzamelen voor het gerechtshof te Neurenberg in het kantoor van het centrale statistiek kantoor in een benedenstad van Berlijn. Het kantoor ligt in de Russische sector en wordt door een Duitse staf beheerd.

POLEN WORDT GERUSTGESTELD.

De Verenigde Staten verzekerden Polen, datde maatregelen, die genomen worden om de industrie in de gecombineerde Amerikaanse en Britse zones van Duitsland te doen herleven, geen bedreiging inhouden voor de Europese veiligheid. De nota, die door het Noordamerikaanse ministerie van Buitenlandse Zaken aan den Poolsen ambassadeur werd overhandigd, hernieuwt het voorstel van de Verenigde Staten om een verdrag van veertig jaar te sluiten om Europa te waarborgen tegen een herleving van het Duitse militairisme. Rusland staat echter koel tegenover dit voorstel.

Polen had verklaard, dat het Duitse industrieplan van Engeland en de Verenigde Staten in volledige tegenspraak was met de overeenkomst van Potsdam, waarin staat dat de vier Grote Mogendheden zulke beslissingen moeten nemen. Ook zou, volgens Polen, dit plan een bedreiging betekenen voor de veiligheid van Europa.

Bovendien zou het herstel van Duitsland voorrang krijgen boven dat en ten koste van Polen.

DE SOUVEREINITEIT VAN PANAMA.

President Jimenez van Panama zeide op een persconferentie gisteren, dat de souvereiniteit van Panama en de juridische rechten over de veertien verdedigingsgebieden langs het Kanaal der Verenigde Staten zouden worden veiliggesteld.

De overeenkomst zal waarschijnlijk tijdens de lopende zitting in de Nationale Vergadering behandeld worden. Volgens de overeenkomst zal Panama de souvereiniteit **oefenen over** deze gebieden en de ruimste daarboven. Uitdrukkelijk wordt verklaard, dat de betreffende gebieden slechts tijdelijk bezet zullen zijn en dat de Verenigde Staten zich verbonden op een vastgestelde datum te vertrekken. Dertien dezer gebieden zullen nog vijf jaren bezet zijn. Over de vliegbasis Rio Hato zijn nog besprekingen gaande.

RUSLAND ZOEKT TOENADERING.

De Minister van Buitenlandse Zaken van Italië zeide op een persconferentie, dat de Sovjetamzassadeur Michael Kostylev gisteren een communiqué overhandigde aan den Minister van Buitenlandse Zaken, dat zeer belangrijk was voor de verbetering der betrekkingen tussen Italië en Rusland. De zegsman weigerde de aard van het communiqué mede te delen, doch zeide alleen, dat Sforza hierover in de Constituerende Vergadering zal spreken. Algemeen gelooft men, dat het gaat over de houding die Sovjet-Rusland zal aannemen bij de bespreking over de Italiaanse koloniën in Afrika.

DE PAUS VOOR DE RADIO.

Uit Vaticaanstad wordt gemeld, dat de Paus het Argentijns Nationaal Mariaal Congres te Lujan nabij Buenos Aires op 12 October per radio zal toespreken.

PRESIDENT KRIJGT DE SCHULD.

Senator Eduardo Chibas, candidaat voor het presidentschap van Cuba in Juni 1948, beschuldigde president Grau San Martin ervan medeplichtig te zijn aan het organiseren van een expeditie-strijdmacht ter omverwerping van de regering van de Dominicaanse Republiek. Hij zeide, dat de Cubaanse president de zaak van de Dominicaanse vrijheid verried door de politieke vluchtelingen van de zusterrepubliek een vrijplaats aan te bieden.

Grau zou, onder het voorwendsel de Dominicaanse Republiek te bevrijden van de dictator Trujillo, de komende verkiezingen in Cuba verdagen en zichzelf tot dictator maken, aldus Chibas.

Senator Aurelio Alvarez, de leider van de oppositie, beschuldigde Grau ervan de benden, die de Dominicaanse Republiek willen invaderen, bewapend te hebben om zodoende in Cuba een atmosfeer van wanorde te scheppen en zichzelf zo in het zadel te houden.

Het Cubaanse leger maakte Maandag bekend, dat het de expeditie-strijdmacht van 1500 man met vier schepen en een grote hoeveelheid wapenen, ammunitie en explosieven onschadelijk had gemaakt. Zij worden in kampen vastgehouden.

VEROORDEELD.

Prins Ferdinand Schoenaich Caroiath is door het Brits militair gerechtshof veroordeeld tot negen maanden gevangenisstraf wegens vervalsing van zijn denazificatie-vragenlijst. Hij zou ontkend hebben lid te zijn geweest van de nazie-partij.

RONDOM FRANCO.

Uit Londen wordt bericht, dat de socialistische leider in Spanje, Indalecio Prieto, gezegd heeft, dat hij spoedig antwoord verwacht op zijn vragen of er nog andere Spaanse groepen zijn, die accoord gaan met het oprichten **van een anti-Franco coalitie.**

Over de eertijds in de pers gepubliceerde verklaring, als zou hij te Londen confereren met de monarchist Jose Maria Gil Robles, kon hij zich niet uitlaten.

DE ITALIAANSE HANDEL.

De Italiaanse minister van Buitenlandse Handel, Cesare Merzagoza, zeide in de Constituerende Vergadering, dat hij den Sovjet ambassadeur in Italië had voorgesteld, dat Rusland een aantal scheepsladingen graan zou sturen, maar dat hij tot dusver nog geen verzekering had gekregen, dat zij zouden komen. Merzagoza deelde verder nog mede, dat de handelsbetrekkingen met Rusland begonnen zijn. Italië heeft 10800 ton paraffine en andere olieproducten ingevoerd in ruil voor machines, in hoofdzaak graafmachines.

In antwoord op de aanval van de socialistische leider Pietro Nenni, die de Italiaans-Amerikaanse handelsbetrekkingen hekelde, zeide Merzagoza, dat er een ononderbroken verkeer van schepen bestaat tussen de Verenigde Staten en Italië. Als dat niet zo was, zou Italië sterven van honger.

Verleden week had Pietro Nenni beweerd, dat volgens zijn mening de Italiaanse leiders hun eigen fouten bedekten door te verklaren, dat de Verenigde Staten het zo wensten. Dat Nenni net zoveel vuur en kracht kon spreken, was hoofdzakelijk te danken aan de calorieën van de Verenigde Staten. Zonder de invoer van graan uit de Verenigde Staten zou iedere Italiaan om de andere dag eten en verhongeren.

In zijn overzicht van Italië's handel met Europa en de Amerikaanse landen zeide Merzagoza, dat de hervatting van de handel met Brazilië is blijven steken omdat de quaestie van het bevriezen der Italiaanse bezittingen nog niet is opgelost. Als voorbeeld van deze quaestie haalde hij het geval aan van een Italiaans professor, die zich zo verdienstelijk maakte voor Brazilië, dat een straat in Sao Paulo naar hem genoemd werd. Zijn weduwe en kinderen leven echter nu in Italië en armoede, omdat de bezittingen van den professor in Brazilië niet worden vrijgegeven. De minister noemde de naam van den professor niet.

De situatie in Italië is echter zeer slecht, aldus de minister, omdat er totaal geen handel bestaat met Duitsland. Indien u in overweging neemt, dat wij voor de oorlog uit Duitsland alle steenkool, die wij nodig hadden, importeerden en dit met goederen betaalden dan kunt u de ernst daarvan begrijpen.

Tot slot zeide Merzagoza, dat de onderhandelingen met Argentinië voor een crediet van 600.000 pesos nog gaande zijn. Als zijn persoonlijk mening gaf de minister te kennen, dat men er bij de regering niet moet op aandringen om de officiële koers van de dollar te verhogen van 350 tot 500 met het doel de onofficiële koers, die heden op meer dan 690 staat, naar beneden te drukken.

MAARSCHALK TITO OPSTANDIG.

Uit Belgrado bereikt ons het sensationele bericht, volgens welke de premier van Joegoslavië, Maarschalk Tito, in een gisteren gehouden redevoering de Joegoslavische veteranen als volgt heeft toegesproken:

„Mannen broeders, weest te allen tijde bereid om, indien zo nodig de wapens op te nemen en ten strijde te trekken. Wij werken alsof er vrede zal heersen gedurende de komende 500 jaren, doch laten wij ons voorbereiden, alsof er morgen de oorlog zal uitbreken."

Ontroerd stonden de oude medevechters van Tito naar zijn vurige aanmaningen te luisteren, en hun gedachten gingen uit naar de bezettingstijd, toen zij als guerrillatroepen zij aan zij met Tito hadden gevochten.

Tito vervolgde zijn speech als volgt: „Mannen, wanneer ik u zeg, dat gij strijdvaardig moet zijn, wil het niet betekenen, dat wij morgen oorlog zullen hebben, doch het is slechts een wenk dat gij u voorbereidt..

Het imperailisme is gelijk een hyena, die altijd de gemakkelijkste wijze zoekt om zoveel mogelijk profijt te trekken. Ik kan u echter verzekeren, dat de tegenwoordige democratie over de gehele wereld over voldoende kracht beschikt om het imperialisme de nek om te draaien, zodat het niet meer in staat zal zijn een nieuwe wereldoorlog uit te lokken.

Uitdagingen tot een oorlog zijn niet uitgesloten en men zal allicht een zwak land uitkiezen om het tot dupe te maken. Dit is de reden waarom Joegoslavië sterk moet zijn."

In verband met de beschuldigingen aan het adres van Joegoslavië ten aanzien van de moeilijkheden in Griekenland, zeide Tito: „De imperialisten zeggen, dat wij schuldig zijn, maar Noord Amerika en Engeland zijn werkelijk misdadigers in de Griekse quaestie."

„De Trumansdoctrine", zeide Tito, „is niet anders dan het scheppen van strategische bases in Europa en andere plaatsen ter wereld om zodoende het Sovjetrijk te omsingelen. De Westelijke imperialistische staten wensen dat de Uno vernederende beslissingen neemt tegen Joegoslavië en andere Balkan-staten, maar ik verklaar hierbij dat nooit en te nimmer iemand zullen permitteren over ons land de baas te spelen en wij zullen ons niet bang laten maken door atoombommen en wat dies meer zij."

DE „TIMES" WIL ONDERZOEK.

De „Times" schrijft in een hoofdartikel, dat het hoopt, dat spoedig een grondig onderzoek wordt ingesteld naar de verijdelde Dominicaanse invasie. De Cubaanse regering zou wijs doen, aldus het blad, om officiële vertegenwoordigers uit het buitenland aan het onderzoek te laten deelnemen. Uitgezocht moet worden wie de aanstokers en financiers van zulk een onderneming waren. Ook moeten de beschuldigingen tegen de regering van Grau San Martin onderzocht worden.

WAPENSMOKKEL OP INDONESIË.

Volgens de „New York Times" zou president Roxas gedurende een inspectietocht in het Zuidelijk gedeelte een grootscheepse smokkel in geweren, munitie en ander oorlogstuig naar Indonesië ontdekt hebben.

Overgebleven Amerikaanse wapenen brengen hoge prijzen op, indien zij via Borneo naar Indonesië verkocht worden. De autoriteiten laten deze sluikhandel oogluikend toe, want tenslotte zijn zij van mening, dat elk wapen dat uitgevoerd wordt, een gevaar te minder oplevert voor de Philippijnen.

NEDERLANDSE VERLIEZEN IN INDONESIË.

De verliezen aan Nederlandse zijde op Zaterdag en Zondag bedragen, aldus deelt het officiële communiqué mede, één dode en 19 gewonden.

W E S T -- E N D

WOENSDAG 7 p.m.

„G. I. WAR BRIDES"

(AMOR SIN BESOS)

ANNE LEE - JAMES ELLISON - WILLIAM HENRY

Was het liefde of de oorlog. die hen tezamen bracht?
Een scheepslading van liefde, vrees en emotie.
ƒ 1 25 ƒ 0 75 Met titels Kinderen geen toegang

9 p.m. Einde van de serie in 3 avonden

„CHICK CARTER, DETECTIVE"

[EL MISTERIO DEL DIAMANTE AZUL]

Lyle Talbot - Douglas Fowley - Julie Gibson

met de 5 laatste episoden
„Al borde del abismo" - „Frente a la Muerte" - „Venganza Criminal" - „Chick Carter ataca" y „El triunfo de Chick Carter.
Zeer ontroerende en geemosioneerd.
ƒ 1.25 ƒ 0 75 Kinderen geen toegang
Morgen 7 & 9 p.m. „DEVIL'S MASK"

Verdeling Palestina enigst mogelijke oplossing

De teerling is geworpen en even fier als het van Speyk's „Dan liever de lucht in" eens voor de wallen en poorten van Antwerpen heeft weerklonken, zo heeft niet minder vastberaden het Arabisch Comité voor Palestina van grote onverzoenlijkheid blijk gegeven inzake de verdeling van Palestina of de stichting van een federale staat in het Heilig Land te aanvaarden, door de opmerking dat de Arabieren dan liever hun laatste druppel bloed zouden offeren.

Wij weten niet of de Arabieren voetbij stuk zouden houden, indien het onverhoopt toch tot een verdeling zou komen, maar in ieder geval weten Amerika en Engeland, dat ze met verbeten tegenstand te maken zullen krijgen. Ter ene zijde dient rekening gehouden te worden met het feit dat een welwillende houding ten opzichte van de Arabieren terreur acties van de Joden op leden van de Britse bezettende macht tengevolge heeft, ter andere zijde dat de Arabieren, die vooral op steun van Egypte en Rusland kunnen rekenen, thans klare wijn geschonken willen zien. Arabië kan op steun van Egypte rekenen, daar de Arabische Liga op haar beurt zo vriendelijk geweest is Egypte zonder enig voorbehoud te steunen inzake een volledige en onmiddellijke ontruiming van Egypte door de Engelse troepen en de definitieve aanhechting van de Soedan aan Egypte. En de Arabische Liga heeft succes behaald nu Engeland inderdaad van plan is Egypte te ontruimen.

Om Rusland te vinden aan de zijde van de oppositie vindt alleen zijn natuurlijke oorzaak hierin, dat het altijd streeft naar verdeeldheid, om straks te meer kunnen heersen; inderdaad zij beheersen het gezegde „Devida et impera" wonderwel.

De Zionisten daarentegen zijn vast van plan om twee doelstellingen te verwezenlijken, een op korte termijn, n.l. de onmiddellijke toelating van 100.000 nieuwe immigranten en een op lange termijn, het stichten van een Joods tehuis. En de Zionisten zullen taai zijn, temeer daar zij alles te winnen en niets te verliezen hebben.

Deze feiten vormen de achtergrond van het Palestijns drama. Wanneer nu twee mogelijkheden worden uitgeschakeld — het stichten in geheel Palestina van ófwel een Joodse, ófwel een Arabische staat — blijven er welgeteld drie oplossingen over. De eerste is het aanvaarden van een toestand, waarin het Britse mandaat gedurende onbepaalde tijd zal voortduren, gedurende welke periode men moet trachten de Joden voor zich te doen winnen door het voortzetten van de immigratie en de Arabieren door hun levenstandaard te verhogen.

Wij menen dat er grote bezwaren aan **deze politiek verbonden** zijn, in de allereerste plaats brengt dit ontzettend hoge kosten met zich mede. Zowel de Arabieren en Joden verlangen onafhankelijkheid, en wanneer hun voorlopig het uitzicht hierop voorlopig wordt ontnomen, is een goed-bewapend garnizoen nodig om de orde en rust te kunnen handhaven.

Bovendien kan de immigratie niet onbeperkt worden voortgezet en er is weinig reden om aan te nemen, dat de Joden tevreden zullen zijn met immigratie op beperkte schaal. En wat de Arabieren betreft, men zal moeilijk kunnen verwachten dat een goed opgevoede en goed betaalde Arabier minder nationaalvoelend zal zijn dan de ongeletterde fellah.

Een tweede mogelijkheid is de bevolking te overreden haar eigen probleem zelf op te lossen en een regering te vormen die dan op Engelse steun kan rekenen. Dus een beëindiging van het mandaat en terugtrekking van de Engelse troepen in de hoop, dat beide partijen, door de verantwoordelijkheid welke op hen zal rusten, ernstig zullen trachten, een compromis tot stand te brengen. Men zal echter moeten toegeven, dat, gezien de toespitsing van de situatie, dat het hoogst onwaarschijnlijk is, dat deze hoop verwezenlijkt zal worden.

De grote moeilijkheden welke aan het Palestina probleem verbonden zijn, heeft velen doen concluderen dat verdelig van Palestina de enige, zij het niet fraaie oplossing is. Het is waar, dat de deelgrens van Palestina een bron van voortdurende strubbelingen zal zijn en dat het buitengewoon gecompliceerd zal zijn te bepalen waar de Joden en waar de Arabieren zich moeten vestigen. Wanneer men tot deze derde oplossing zal besluiten, dan zal het niet zijn vanwege de voordelen, die aan een dergelijke politiek verbonden zijn, doch vanwege de nadelen die andere oplossingen met zich brengen.

De U.N.P. diene zich echter spoedig voor een definitieve oplossing uit te spreken.

het nieuws van vandaag

De Russen doen al hun best om de Noordamerikanen onaangenaam te zijn. Nu werden in Berlijn weder twee Noordamerikanen gearresteerd, enige uren vastgehouden en zonder enige verontschuldiging weder vrijgelaten. De propaganda in Rusland is op het algemeen fel tegen de Verenigde Staten en men ontziet zich niet de grofste persoonlijke beledigingen te uiten. De Sovjetregering wijst protesten van de hand en zegt, dat de Verenigde Staten maar naar hun eigen pers moeten kijken, waarin de Sovjet-regering eveneens over de hekel wordt gehaald.

In de Uno wordt een felle strijd gestreden om de derde zetel in de Veiligheidsraad. Rusland wil de Oekraïne, een der Republieken van de Verenigde Sovjet Republieken, maar Engeland en de Verenigde Staten willen India. Alhoewel de Oekraïne de meeste stemmen haalde, heeft het nog geen **twee derde meerderheid.** Het moet nog vijf stemmen er bij krijgen. Reeds zeven maal is er over gestemd en hedenmorgen zal men er weer mede beginnen. Welk blok zal overlopers tellen?

In de Italiaanse Constituerende Vergadering staan de bespekingen ook in het teken van de tegenstelling Rusland en de Verenigde Staten. De Minister van Handel wees er op, dat er voortdurend graan komt uit de U.S.A., maar dat de verzoeken om graan aan Rusland nog steeds niet beantwoord werden. Dat de heren in de Constituerende Vergadering zo vurig en hartstochtelijk kunnen debatteren, is te danken aan de calorieën van het Amerikaanse graan. Zo deze zendingen ophielden, dan zou Italië ondergaan in honger en ellende.

Een der leden vroeg om de Russische hulp in te roepen bij de quaestie der Italiaanse voor-oorlogse koloniën, die spoedig te Londen behandeld zal worden.

De Cubaanse president krijgt dezer dagen heel wat te slikken. Hij zou de omverwerpers van de Dominicaanse regering geholpen hebben met het doel zijn eigen dictatorschap te kunnen vestigen en de verkiezingen van het volgend jaar uit te stellen. Zoa's men weet, beschuldigde de Dominicaanse regering reeds enige maanden geleden de Cubaanse regering ervan hulp te verlenen aan Dominicaanse raddraaiers. De „New York Times" vraagt voor een onderzoek. Het zal er wel van afhangen wie er achter zitten of het onderzoek juist verlopen zal.

Uit de Philippijnen worden wapenen gesmokkeld naar Indonesië. De autoriteiten aldaar weten ervan af, maar zijn van mening, dat als de wapenen verstuurd worden, zij ze ten minste kwijt zijn en er niets mede kan gebeuren in eigen land. De wereld gaat aldus met reuze schreden vooruit.

Belgie is een duur Paradijs

Het belang van Curacao bij de Tolunie

(Van onze bijzondere briefschrijver)

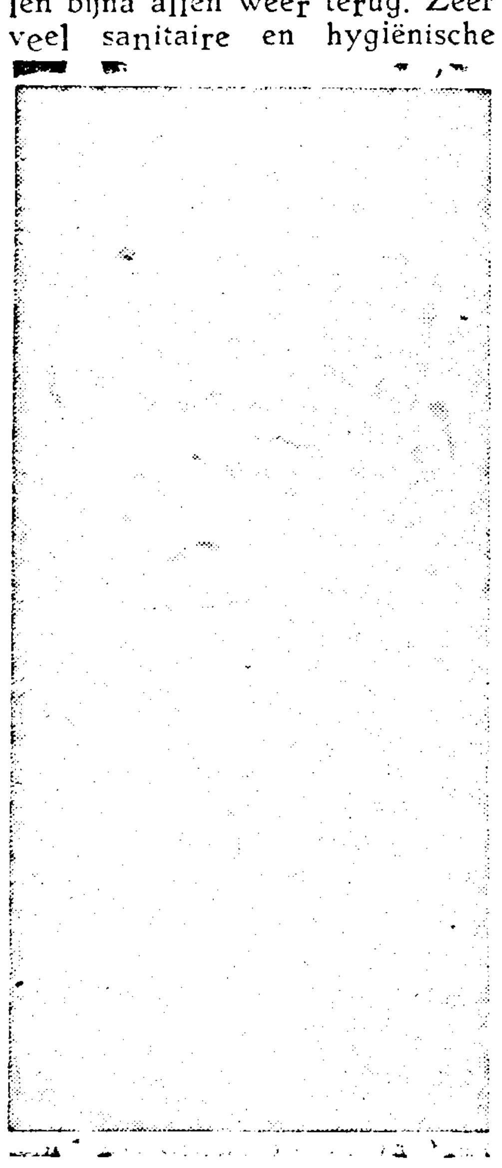
België en Nederland waren beide in de oorlog en beide leden schade. Beide poogden door eigen inspanning er boven op te komen. Maar hun pogingen waren principieel anders. Nederland meende eerst deviezen te moeten kweken en ging dus exporteren, waarvan gij in Curaçao nog profijten trok. België stelde zich op het standpunt eerst de binnenlandse markt te moeten verzadigen en dan pas te gaan exporteren. Het gevolg van het tweede is ongetwijfeld dat het productie-apparaat verbeterd wordt. Een tweede gevolg is dat de winkels in België berstensvol zijn. Uw medewerker vertoeft thans enkele dagen in Antwerpen en Brussel en zijn de Curaçaose welvaart al weer ontwende ogen, verbazen zich thans door wat hier in België te koop is. Alles — en wat men bijvoorbeeld van Frankrijk niet zeggen kan — alles is van prima kwaliteit. Textiel en serviezen — beide in Nederland wensdromen — kan men hier zoveel kopen als men wil.

Een Parker 51, die „droog schrijft met natte inkt", is in Nederland een soort mirakel, maar in België zijn ze vrij te koop. Doch nu komt het derde gevolg. Hoewel alles in België te koop is, is het schrikbarend duur. Een pak kost honderden guldens en een Parker-set komt op 1650 Belgische francs, dat is omstreeks 72 Curaçaose guldens!

Elk stel blijkt dus voordelen te hebben. Nederland met zijn tergende rantsoenering is goedkoop; België, waar op een paar dingen na, alles vrij is, is zeer duur.

Voor Nederland bestaat grote belangstelling. In enkele ambtelijke kringen bespeurde ik interesse voor de Indonesische affaire, begrijpelijk na de houding welke België in de Veiligheidsraad heeft ingenomen. **Het Belgische publiek interesseert zich echter in het geheel niet voor deze kwestie en de kranten schrijven er vrijwel niets over.** Slechts een enkeling doet pogingen een vergelijking te trekken tussen Nederland en zijn overzeese gebiedsdelen en België en de Congo.

Dit laatste is nog in ware zin kolonie. Brussel beslist over de Congolese aangelegenheden, weliswaar na Congo-experts te hebben geraadpleegd, maar het beslist. De Belgen die ik sprak, gevoelden er ook niet veel voor de situatie te wijzigen. Iemand zeide mij dat „alles gedaan wordt om de „negers" uit de Congo niet naar België te halen. „Willen zij studeren, dan moeten zij dat maar in de Congo doen" (waar uiteraard geen hoger onderwijs op het niveau van België staat). Ik ben niet gerechtigd 's mans naam te noemen, maar zijn positie is zodanig dat deze mening in elk geval de opinie van velen moet zijn. Hoewel ik velen over dit vraagstuk sprak hoorde ik wel iets minder ‚reactionnaire' geluiden dan deze, maar toch weinig progressieve klanken zoals thans in Nederland dagelijks worden gehoord. Niettemin doet België zéér veel voor de Congo en de Belgen die er geweest zijn, willen bijna allen weer terug. Zeer veel sanitaire en hygiënische

E. WINTERS
iets dikker.

voorzieningen worden getroffen, maar ook op cultureel gebied werkt men. Materieel gesproken in de verbintenis voor België en de Congo zeker voor beiden voordelig.

GPD's Winters verwelkomde fr. Rigobert in Antwerpen.

Komt er al weinig in de Belgische pers over Curaçao, Eugène Antonie Winters, van GPD's faam, is een der weinigen in België die met de Antillen bekend zijn. Ik trof de oud-Habaaibewoner aan op de redactie van De Gazet van Antwerpen, waar hij redacteur-buitenland is en een voorname plaats bekleedt aan zijn krant. Winters werkte daar vóór zijn Curaçaose periode ook en men profiteert nu van de ervaringen die de heer Winters in Canada, de Verenigde Staten en op Curaçao heeft opgedaan. In Antwerpen fungeert hij als een „receptionist" voor Curaçaovaarders.

Toen frater Rigobert in Antwerpen aankwam, was het Winters die hem op de kade groette en later de stad liet zien. Rijden dr. en mevrouw Engels en de familie Boskaljon door Antwerpen, het is Winters met wie ze „gezelsen".

Het is te begrijpen dat de heer Winters — iets dikker geworden — me vroeg zijn vrienden op Curaçao te groeten.

„Loopt heel Curaçao leeg?" vroeg Gazets hoofdredacteur toen ik kennis met hem maakte. „Als Winters bezoek krijgt, is het bijna altijd van Iuraçao. Ik zou dat Eiland toch ook wel eens willen zien!"

De Tol-Unie en Curaçao.

Niet zonder belang — zij het in de verre toekomst — is het voorts, dat dr. Edmond J. E. M. H. Jaspar, de secretaris-generaal van de Tol-Unie, mij zeide dat het op den duur de bedoeling is bij afzonderlijk verdrag ook onze overzeese gebiedsdelen te includeren in de Tol-Unie. Voor Curaçao zou dit uiteraard verstrekkende gevolgen hebben, mochten de Staten hiertoe genegen zijn. De gehele economisch-culturele groep van Nederland, België en Luxemburg, krijgt dan verlengstukken in Curaçao, Suriname, de Indonesische Unie en de Congo!

Thans worden **tussen** Nederland, België en Luxemburg op 1 Januari 1948 alle invoerrechten afgeschrift (maar nog niet de accijnzen en licenties), terwijl alle drie landen voor van **buiten** de Unie komende goederen gelijke invoerrechten zullen heffen, d.w.z. dat eigen initiatief en het aanbieden van geriel de drijfveren worden en niet langer het geld. Met verloop van enkele jaren wil men dit stelsel zover uitbreiden dat voor vervoer van goederen tussen Amsterdam en Brussel even weinig formaliteiten nodig zijn als voor binnenlands vervoer. Zou het plan doorgaan dat ook aan Curaçao gevraagd wordt toe te treden, dan zouden alle papieren beslommeringen en alle invoerrechten tussen alle aangesloten landen komen te vervallen. Zo ver is het nog lang niet, maar het leek mij goed u te vertellen, welke consequenties het Tol-Unie-stelsel, ook voor u, kan hebben. En waar de betrokken autoriteiten over denken.

Bij deze neemt
Dr. SPITZER
afscheid van zijn vrienden en bekenden

1 October 1947.

Nieuws van overal

TSJECHOSLOWAAKSE SCHOENEN.

Een delegatie van de Tsjechische genationaliseerde schoenenindustrie is naar Moskou vertrokken om de uitvoer van de Tsjechoslowaakse schoenen naar Rusland te bespreken. Later zal de delegatie naar Argentinië gaan om te onderhandelen over de verscheping van lichte huiden uit dat land naar Tsjechoslowakije.

VAN MOOK NAAR PALEMBANG.

Van Mook vertrok Maandag naar Palembang om de toestand op Sumatra's Oostkust te bestuderen. Hij werd vergezeld door generaal Spoor en andere autoriteiten. De directeur van Economische Zaken vertrok onlangs naar Nederland voor verschillende besprekingen. Hij zal waarschijnlijk later de Verenigde Staten bezoeken.

Soekawati keerde Dinsdag naar Makassar terug.

RUSSISCHE PROPAGANDA TEGEN U.S.A.

De Russische weigering om verontschuldigingen aan te bieden naar aanleiding van een artikel in een tijdschrift te Moskou, waarbij Truman vergeleken wordt met Hitler, geeft te Washington nieuw voedsel aan het vermoeden, dat er een nieuwe golf van bittere Sovjetpropaganda gevoerd wordt. De meeste autoriteiten der Verenigde Staten geloven, dat de Russen alles doen om vrienden te winnen in West Europa, in het bijzonder Frankrijk en Italië. Zij doen dit onbekommerd wat voor schade zij zich berokkenen bij de publieke opinie in de Verenigde Staten. Ook gelooft men, dat de Sovjets een oorlogspsychose in hun land levendig houden, waarbij dan de Verenigde Staten de rol van de aanvaller vervullen. Het voornaamste schijnt echter te zijn, dat de Russen de plannen der Verenigde Staten in de Uno willen gewaarmerkt zien als oorlogsplannen.

De kracht van de aanval der Sovjets zal, verwacht men, toenemen als de meerderheid van de Uno, geleid door de Verenigde Staten, Rusland meer en meer in een hoek zullen dringen. Het zal waarschijnlijk ook meer toenemen bij verdere ontwikkeling van het Marshallplan.

De meeste diplomaten beschouwen in feite het Marshallplan van ingrijpender aard dan iets anders dat in de Uno plaatsvindt. In de strijd, die nu gaande is ter organisering van Europa heeft de Russische anti-Amerikaanse richting misschien meer aanhang bij sommige elementen onder de Europese bevolking dan de Noordamerikanen gewoonlijk wel willen geloven. Het staat echter vast, dat Marshall zo veel als mogelijk is, verkiest de Russische woorden met Noordamerikaanse daden te beantwoorden. Zijn adviseurs beweren, dat het volk beter zich de hand herinnert, die hen voedt, dan de vinger, die slechts waarschuwt.

GANDHI IS JARIG.

Gandhi vierde heden te New Dehli zijn 79e geboortedag met gebed en vasten. Hij lijdt aan een lichte aanval van influenza, maar verkeert overigens in een redelijk goede gezondheid. Hij is van plan naar Pensjaab te gaan om zijn campagne ter beëindiging van de voortdurende strijd der bevolkingsgroepen voort te zetten.

VAN MOOK NAAR PALEMBANG.

De luitenant-gouverneur generaal Dr. H. van Mook zal zich nu naar Palembang begeven om de politieke verlangens, welke onder de bevolking van Oost-Sumatra leven, te bestuderen. Dr. Van Mook zal Donderdag in Batavia terugkeren. Voorts vernemen wij nog, dat de leider van het hoofd van het departement van Economische Zaken te Batavia binnenkort naar Nederland zal gaan om verslag uit te brengen van de economische situatie in Indonesië. Het is niet onwaarschijnlijk, dat hij ook nog Engeland en Amerika met een bezoek zal vereren.

AGENDA

BIOSCOPEN:

WEST-END: „G. I. War Brides", 7 uur; „Chick Carter, Detective" 9 uur (laatste gedeelte).

ROXY: „The Big Sleep", 7 en 9 uur.

CINELANDIA: „Dark Alibi" 8 uur. Tevens optreden van: Mr. Graaf and his Rhythm Girls.

APOTHEKEN: Avonddiensten tot en met 3 October as. worden waargenomen door: Botica Wilhelmina (Punda) en Botica Central (Otrabanda) Bredestraat 45, tel. 2281.

CUROM:

Woensdag: 18.30: Muziek voor kinderen; 18.50 Dinermuziek; 19.20 Uitzending in het Papiament; 19.35 Latijns-Amerikaanse muziek, ons aangeboden door de firma La Bonanza; 20.00 Nieuws; 20.15 Volksmelodieën; 20.30 Quinteto Bonaire; 21.30 De wereld schrijft; 21.35 Zuidamerikaanse muziek, ons aangeboden door de firma Hurtado; 21.55 Nieuws.

Donderdag: 12.05 Lunchmuziek; 12.30 Nieuws; 12.45 15 minuten met Carmen Cavallaro.

SCHEEPSBERICHTEN.

30 September.

Coraino naar Las Piedras; Seaboard Pioneer naar Engeland; Monte Orduna van Cristobal; Chile van Sta. Marta; Oliver Loving van Maracaibo; Monte Orduna naar Bilbao; Chile naar Antwerpen; Helena van Cristobal; lAcoa Clipper naar Jamaica.

CULTUURCENTRUM.

Documentaire culturele films o.a. „They do come back"; „Mergelgroeve"; „A child went forth"; „The docter"; „Bloembollen"; „Deep Horizons". 8 uur.

HET INCIDENT VAN LANISCHE.

Mgr. Ukmar en Cek voor de rechtbank.

Te „Pasino" moesten dezer dagen Mgr. Jacob Ukmar en de Eerwaarde heer Stefano Cek voor de rechter verschijnen aangezien zij beschuldigd werden van medeplechtigheid in het incident van „Lanischie", waarbij een priester gedood werd. Dit vond plaats op 24 Augustus jl. en Mgr. Ukmar werd bij dit geval ook zelf gewond. Gisteren diende deze rechtzaak voor de stedelijke rechtbank.

Deze twee geestelijken werden voorts ervan beschuldigd valse geruchten te hebben verspreid, met het doel wanorde te stichten.

Stefano Cek werd bovendien nog beschuldigd van medewerking met het Duitse opperbevel gedurende de bezetting. Hij zou anti-nationalistische propaganda gevoerd te hebben tegen de nieuwe sociale wetten in Joegoslavië. Zeven andere beklaagden werden ervan beschuldigd het volk te hebben opgehitst tegen het Joegoslavische leger, zodat er geen onderlinge vertrouwen meer bestond. De vier andere beklaagden hadden zich te verdedigen tegen de beschuldiging dat zij bij „Lanischie" de geestelijken Miro Bulesich en Jacob Ukmar hadden aangevallen. Bij deze aanval kwam Bulesich te sterven en Ukmar werd gewond. Ook zou hij nog op zijn geweten hebben, dat hij de landbouwers van het omringende gebied belet had een heenkomen te zoeken in de kerken.

In Triëst berichten de katholieke autoriteiten, dat Ukmar als prelaat van het Vaticaan naar Lanische was gegaan, om aldaar de jeugd het H. Vormsel toe te dienen en dat hij tijdens het uitvoeren van zijn ambt aldaar werd aangevallen.

BEURSBERICHTEN.

Amsterdam — Conversielening 99⅜, Koninklijke 441½, Unilever 296½, Philips 377½, Aku 175⅛, Ned. Scheepvaartunie 184⅝, H.V.A. 225, Delimy 147, Amsterdamrubber 138½.

De stemming was zeer rustig, de kopers verkeren in labiele toestand en wachtten blijkbaar de ontwikkeling van de internationale en Indonesische situatie af.

RUSLAND MOET HELPEN.

De Italiaanse afgevaardigde in de Kamer, Leo Valiani, drong er bij de minister van Buitenlandse Zaken, Sforza, op aan, om Ruslands hulp in te vragen inzake de koloniale-quaestie, daar de ministers van Buitenlandse Zaken der Grote Vier Mogendheden, voornemens zijn een discussie te openen over de ondergang van het Italiaans Keizerrijk is Afrika.

In de Constituerende Vergadering verklaarde Valiani:

„Evengoed als het in ons belang was dat Amerika ons steunde tegen Rusland in de Trieste-quaestie, net zo goed is het in ons voordeel, dat nu Rusland ons steunt tegen Groot Brittanië in zake de koloniën. Hij vervolgde met te zeggen dat Italië een minimale onafhankelijkheid moet handhaven en zeide verder: „Wij moeten nu reeds in acht nemen wat onze positie zal zijn bij een eventuele oorlog: wij moeten dan slechts de vijanden zijn van diegenen, die ons invaderen".

Valiani stelde voor dat Italië Rusland zou inlichten, dat zij, indien zij tot de Uno wordt toegelaten, niet altijd samen met de Verenigde Staten zou stemmen.

„Indien wij partij kiezen voor Amerika„ zeide Leo, „dan zal Rusland zich niet onthouden om haar veto te gebruiken tegen de toelating van Italië tot de Uno.

Daar er meer dan 50 sprekers zijn, die het woord wensen te gebruiken, heeft men besloten ook des morgens en des middags te vergaderen, teneinde tegen het weekeinde tot stemmen over te kunnen gaan.

„PANAIR DO BRAZIL".

Officieel wordt uit Brussel bekend gemaakt dat de „Panair do Brazil", door de Belgische regering is geauthoriseerd om op haar route Rio—Parijs, ook Brussel aan te doen.

De Braziliaanse „Panair" constellations zullen eens per week van Rio naar Brussel vliegen.

CINELANDIA

HEDEN: WOENSDAG, 1 Oct. - 8.00 PM

DUBBEL PROGRAMMA!
1) Sydney Toler als Charlie Chan in een nieuw succes uit de bekende detective serie van
CHARLIE CHAN:
„DARK ALIBI"
(Spaansche tekst)
Een film, vol mysterie en spannende momenten, boordevol actie en avonturen!
2) OPTREDEN van het unieke dames-Orkest onder leiding van Mr. Graaf:
„Graaf and his Rhythm Girls"
met speciale nummers:
Pittige swingsongs Vurige rumba's
HAWAISCHE MUZIEK!
Een avond van genot voor iedereen!

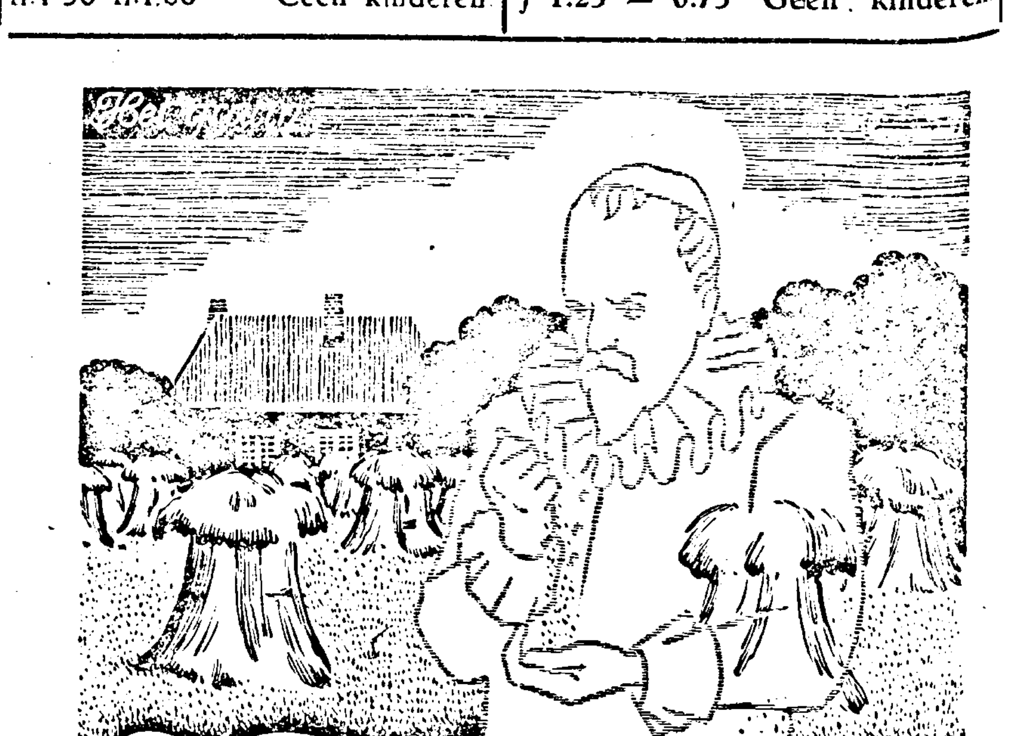
fl.1 50 fl.1.00 Geen kinderen

ROXY

HEDEN; WOENSDAG, 1 Oct. - 7 & 9 PM

HUMPHREY BOGART
de groote „Warner" - ster
LAUREN BACALL
de bekoorlijke actrice, wier aanlokkelijke blik haar de naam „THE LOOK" eigen maakte...
TE SAMEN EN OP HUN BEST in:
„THE BIG SLEEP"
(Aan de rand van den Afgrond)
Een verhaal van intrige.... wantrouwen... afschuw....
TWEE EERSTE KLASSE SPELERS
...die mekaar de lauweren bestrijden in deze BUITENGEWONE ROLPRENT!
Gesproken in het Engels met Spaansche tekst.

f 1.25 — 0.75 Geen kinderen.

„Het is geen gewone genever",
zegt Lucas Bols, „Bols is zuivere granen-genever, een „gerijpt, zuiver product, dat nog steeds volgens mijn oude „methoden en recepten vervaardigd wordt. Bols blijft dan ook „ongeëvenaard in smaak, uiterlijk en aroma - eeuw in, eeuw „uit"

EISCH WAAR VOOR UW GELD:
EISCH BOLS
ELKEN DAG EEN GLAASJE

GRACE LINE

GEREGELDE SNELLE WEKELIJKSE DIENST VAN NEW YORK NAAR CURACAO.

Wekelijkse afvaarten iedere Vrijdag van New-York naar CURACAO door gecombineerde passagiers en vrachtschepen.

VOLGENDE AFVAARTEN:

	verwacht te Curaçao
ss „SANTA PAULA"	23 September
ss „SANTA ROSA„	1 October
ss „SANTA PAULA"	7 October

Vaarplan: New York-CURACAO-La Guaira-Pto. Cabello-Cartagena-New York.

Wijzigingen voorbehouden.

S. E. L. Maduro & Sons, Inc.
Generale Agenten.

NEW SOUP
Better than Cook's Own!

It's Continental Chicken Noodle Soup!

A rich, fragrant chicken broth brimming with tender, butter-golden noodles—and it's made in 7 minutes simply by adding to boiling water! Serves 4 to 6, too!

Ask the grocer today for this made-at-home masterpiece!

CONTINENTAL CHICKEN NOODLE SOUP

Laat je bad langer duren.

Het aangenaamste en verzachtende moment in mijn dagelijkse verfraaiing is: onmiddellijk na mijn bad mijn gehele lichaam te poeieren met het fijne, verfrissende en welriekende Eclat talc poeder.

Hoe uiterst genoeglijk en ontdaan, gevoel ik me, daar Eclat Talc zachtjes al het nat wegneemt, dat de handdoek heeft achtergelaten. En mijn huid gevoelt zich zo zacht, zo droog en zo fris.

Eclat laat mij me uren lang na mijn bad fris gevoelen, omdat het zo fijn is en zo zacht geparfumeerd. En ik gevoel me ook zo rustig omdat ik zeker weet, dat ik niemand zal kwetsen.
Eclat neutraliseert transpiratie reuk.

En Eclat is zo fijn, dat ik het net zo goed voor mijn gezicht gebruik. Het geeft mij die jeugdige, natuurlijke blik.
Gebruik Eclat talc poeder voor je gezicht en lichaam.

1294-EH ÉCLAT TALCUM POWDER

Indrukken van Oostenrijkse Universiteiten

Zo wij langzamerhand ingelicht beginnen te worden over het leven aan de Duitse universiteiten, de Oostenrijkse blijven nog altijd wat buiten onze gezichtskring.

Geest en werkwijze zijn er anders dan in Duitsland, en bepaald door de Oostenrijkse politiek der Geallieerden. Deze nu zijn geheel ingesteld op een spoedige ontruiming van Oostenrijk, zij beschouwen de Oostenrijkers als een bevrijd volk — althans zeggen dat te doen — en hebben in overeenstemming daarmee de universiteit een veel grotere autonomie gelaten dan in Duitsland; men dopt hier zijn peultjes vrijwel zelf! Dit maakt een bezoek aan de Oostenrijkse universiteiten aantrekkelijk, temeer daar elk toch ook weer de invloed heeft ondergaan van zijn bezettingszone: de universiteit van Graz van de Engelsen, die van Innsbruck van de Fransen, de Weense van de internationale verklaarde Ring in een stad met vier militaire bezettingen, aldus 'De Groene'.

Terwijl in de Franse sector van Wenen de bezetting zuiver symbolisch is, doet Innsbruck aan als een kleine Franse garnizoensstad. Met hun „besoin de clarté" hebben de Fransen overal borden met heldere aanwijzingen aangebracht, soms tien boven elkaar, waarbij ook de humor niet ontbreekt. Zo is het pershotel Zum goldnen Adler aangeduid met „Popote de l'information" en „Camp de presse". Bovendien vallen overal de Franse vlaggen op; tot op stations en boekwinkels prijkt de driekleur. Zij is een waardig pendant van de portretten van Lenin en Stalin in de Russische zone en is een typisch uitvloeisel van de Franse „panache". Engelse en Amerikaanse vlaggen herinner ik me nauwelijks uit die zones.

Na de verschrikkelijke verhalen van de verwoestingen in Duitse steden, vallen Innsbruck en Wenen mee. Vooral Innsbruck maakt een vrij gave indruk, al zijn hier en daar wel een huis of een paar huizen vernietigd. De Universiteit heeft evenmin veel geleden; slechts ontbreken wat ruiten. De rectorskamer, waar de pro-rector, de anglist runner ons ontvangt, heeft sfeer met zijn ouderwetse meubelen en zijn portretten van Maria Theresia, Josef II en Karel van Lotharingen. Men heeft hier betrekkelijk gemakkelijk de geest van voor 1938 hervonden. In de aula is de pompeuze mozaïek van Hitler in ridderuitrusting vervangen door de eenvoudige spreuk „In veritate libertas"; de oude Philosophische Fakultät is weer hersteld. Een strenge zuivering van het onderwijzend personeel is toegepast en kon ook worden toegepast, daar er voldoende ongecompromitteerde krachten overbleven; dit in tegenstelling met de Duitse universiteiten. Dit jaar zijn er in Innsbruck 52 professoren werkzaam, van wie 11 gezuiverd en voorwaardelijk aangesteld; 15 opgedrongen Rijksduitsers werden onmiddellijk na de bevrijding ontslagen, evenals 16 zware gevallen, nl. Oostenrijkse leden van de S.S., van de S.A. of andere actieve nationaal-socialisten. De zuiveringscommissie bestond uit een rechter, vertegenwoordigers der drie politieke partijen (communisten, socialisten en katholieken) en een Franse waarnemer.

Een verzwarende omstandigheid is bij de Oostrijkse zuivering het geheim lidmaatschap van de tussen 1934 en 1938 verboden N.S.D.A.P. Wij hadden hierover een grappig misverstand met een juist weer voorwaardelijk **toegelaten collega, die ons al** enige malen deemoedig had gezegd: „Ich war ein Illegaler", waarop wij hem hartelijk op de schouder hadden geklopt, totdat we begrepen wat het verschil tussen een Hollandse of Belgische illegaal en een Oostenrijkse dito was!

Een nieuw verschijnsel in Tirol is de opkomst van het socialisme en de moderne vakbeweging. In de studentenvertegenwoordiging is een derde deel socialistisch en de rest katholiek. Innsbruck heeft een goed sociaal-democratisch dagblad, de Volkszeitung en men zei ons dat op de 4179 studenten (van wie 897 meisjes) het communisme zo goed als geen vat heeft gekregen, maar dat in dit oude katholieke bolwerk het socialisme een geduchte macht is geworden. Overigens denken de studenten, evals in Duitsland in de eerste plaats aan afstuderen. Zij hebben dikwijls vier, vijf jaar verloren en politiek is luxe voor hen.

Er zijn ook een paar honderd Zuid-Tiroolse studenten uit Italië, die als Oostenrijkers worden beschouwd, in tegenstelling met de ongeveer 600 verplaatste personen.

Na de toewijzing van Zuid-Tirol aan Italië zijn dan ook in Innsbruck en elders grote betogingen gehouden en niemand heeft zich bij de afstand van dit Oostenrijkse gebied neergelegd. Kort geleden zijn er opnieuw manifestaties geweest, dit keer vooral in Wenen, ten gunste van een spoedige sluiting van het vredesverdrag. Zij bewijzen dat Oostenrijk lang niet zo apathisch is als Duitsland en wel degelijk op zijn politieke moeilijkheden reageert.

De moeilijkheden waarmee de drie Oostenrijkse universiteiten, Innsbruck, Wenen en Graz, te kampen hebben, zijn echter vooral van economische aard. De studentenzuivering en de zuivering der bibliotheken, die hun nationaal-socialistisch „gifkastje" hebben gekregen, zijn bijna ten einde. Maar nu gaat het er om voor de studenten, onderdak te vinden in gedeeltelijk verwoeste steden, zich voldoende te kunnen voeden in tijden van gebrek en een plaats te veroveren in een maatschappij die ten ondergang gedoemd schijnt. Hun lot is dan van hun ongelukkig land en hun toekomst valt samen met die van Oostenrijk zelve.

Zo de Weense volkshumor het monument van de onbekende Russische soldaat het „Denkmal des unbekannten Plünderers" gedoopt heeft wil dat geenszins zeggen dat de andere bezetters er in de openbare mening beter afkomen. Meermalen heeft het me in gezelschap van Franse officieren getroffen hoe de Oostenrijkers hun hoofd afwendden, en wanneer men met hen praat hunkeren zij naar hun tweede bevrijding, **d.w.z. het vertrek der „bevrijders'** (elke Oostenrijker schrijft dit woord tussen aanhalingstekens!) Zij voelen zeer goed dat de Oostenrijkse politiek der Geallieerden op twee gedachten hinkt: men behandelt hen enerzijds inderdaad als bevrijden — speciaal de Fransen ondehouden nauw en vriendschappelijk contact met de Oostenrijkers — doch anderzijds laat men Oostenrijk zijn bezetting betalen en ziet dit land zich langzaam maar zeker van zijn industriële uitrustig beroofd.

In wenen wordt iemand dit alles nog duidelijker. De stad is meer verwoest en de mensen hebben er erger geleden. Wanneer men langs de Ring wandelt, treffen de vele gevels die op een afstand nog heel schijnen maar van **nabij geblakerd blijken en** slechts puinhopen beschutten. De Hofburg staat nog ongerept, maar het Parlement is uitgebrand en de Opera onbruikbaar geworden. Gelukkig zijn de meeste arbeiderswijken weinig beschadigd en met ontroering zag ik na vijftien jaren het broemde Karl Marxhof en Mateottihof terug. De universiteit heeft een voltreffer gehad doch is weer in gebruik. Een 12.500 toegelaten studenten en een 3000 tot 1950 uitgeslotenen vormen een probleem op zichzelf.

De rector, de jurist Adamovich, die in 1938 door de Duitsers wegens zijn Oostenrijkers gezindheid was afgezet — evenals de romanist W. von Wurzbach, Brunner en verscheidene anderen — dineerde met ons op 10 Mei. Hij vertelde ons hoezeer hij zich zeven jaar geleden beschaamd en bedroefd had gevoeld. In Oostenrijk mag men zo'n betuiging van deelneming wel geloven, en mijn algemene indruk is dan ook, dat een groot deel van de oude generatie een zeker Oostenrijks patriotisme bewaard heeft, wel zeer „K. und R. (Kaiserlich und Königlich), met een heimwee naar de „goede oude tijd" van Franz-Joseph, maar toch echt. Ook de jongeren zijn lang niet zo geïnfecteerd geworden als in Duitsland. Men heeft het buitenkansje gehad de kartotheek der N.S.D.A.P. van Tirol in Beieren terug te vinden, zodat men over deze Oostenrijkse provincie voortreffelijk is ingelicht; welnu, het resultaat is buitengewoon meegevallen.

Ik woonde zelf in Wenen de erepromotie bij van de Oostenrijkse componist Joseph Marx. Echt Duits met die „festliche Fanfarenmusik" en een zwaar „Morgengesang" door een mannenkoor en het orkest van de eredoctor. Maar uit de tamelijk rhetorische redevoeringen bij de plechtigheid en de reacties van de zaal bleek duidelijk dat het hier een Oostenrijkse cultuuruiting betrof en dat deze als zodanig begrepen en gewaardeerd werd. De titel van een enkel collega uit het Vorlesungs-Verzeichnis als dat van de decaan der philosopische faculteit Thirring over „Die psychologischen und ethischen Grundlagen der Weltfriedensidee" doet na de jaren 1938 — '45 eveneens weldadig aan.

Een nieuw aspect van de universiteit, gevolg van het gebrek aan onderwijzend personeel, zijn de gastprofessoren. Vooral de Fransen hebben van de francophilie der oude generatie gebruik gemaakt om verschillende professoren- en lectorenplaatsen te veroveren en een buitgewoon sterke culturele propaganda te voeren.

Het Frans heeft een ereplaats gekregen in het onderwijs. In de middelbare scholen van Tirol is het weer de eerste vreemde taal, en het Instituut Français in het onder leiding van prof. Susini een centrum van onderwijs, lezingen en tentoonstellingen geworden. Vaak zijn de onderwerpen met veel psychologische kennis gekozen, zo bv. een Franse baroktentoonstelling („Französische Phantastik"), een filmweek en een voorstelling van Corneille's Polyeucte, die volgens de Weners zelf een groot succes waren. Zij mogen trouwens deze uitsluitend culturele aanwezigheid van de Franse bezetters in hun keizerstad wel en wandelen met genoegen langs de Franse boekhandels, parfumerieën en modewinkels der Mariahilferstrasse. Overigens hebben Weners en Parijzenaars een zekere gelijkenis: heeft men Wenen niet het Parijs van Midden-Europa genoemd?! „Il est des lieux ou souffle l'esprit", schreef Barrès.

(Helaas, bij dit schone einde mag ik het niet laten. Er is wel degelijk een politieke keerzijde. De Hitlergeest is bij een deel van de jeugd nog helemaal niet dood, er zijn zelfs Groot-Duitse manifestaties geweest (o.a. bij het optreden van de dirigent Knappertbusch), afgezette professoren als Joseph Nadler worden door sommigen als verzetshelden vereerd. Maar toch, dat is alles zo onbelangrijk, vergeleken met wat de bezoeker der Duitse, universiteiten tot zijn droefenis zal constateren, dat ik deze hele epiloog maar tussen haakjes zet!)

Wat een hoofdpijn had ik!

Ik gebruikte

ANACIN

Anacin maakte er een eind aan.

Te koop aangeboden

Bouwterreinen, gunstig gelegen op het tweede district.

brieven onder letter A B

Bur. v. d. Blad

3-1

NU . . . .

Tweemaal Wekelijkse Dienst Naar Europa

KLM's onovertroffen luxedienst biedt U nu twee snelle vluchten per week met Constellations van CURACAO naar AMSTERDAM. Directe doorverbindingen per KLM van Amsterdam naar alle belangrijke steden van Europa.

Vertrek van Curaçao iedere Woensdag en Zaterdag 23.00 uur.

Aankomst Amsterdam iedere Vrijdag en Maandag 09.30 uur

Vertrek van Amsterdam iedere Maandag en Donderdag 19 15 uur.

Aankomst Curaçao iedere Dinsdag en Vrijdag 24 00 uur.

Geen visa voor de U.S.A. vereist

Volledige inlichtingen verstrekken onze agenten:
S.E.L. Maduro & Sons Inc., De Ruyterplein 1 — Tel. 1200
Koninklijke Nederlandsche Stoomboot Maatschappij N.V. Breedestraat 39c — Tel. 1240
Passagekantoor KLM, Hendrikplein — Tel. 1020

KONINKLIJKE LUCHTVAART MAATSCHAPPIJ N.V.

FILM

NIEUWS UIT HOLLYWOOD

Nadat Clark Gable zijn film „The Hucksters" beëindigd heeft, zal hij in een andere M.G.M. film te zien zijn. Het is nl. „The Homecoming Ulysees", een stuk, dat speciaal voor Gable geschreven is door de toneelschrijver Sidney Kingsley.

In deze film, waarvan Sidney Franklin producer is (die eveneens „Mrs. Miniver" maakte), zal Gable als arts spelen.

Voorts is men bezig aan een grote film onder de titel „Easter Parade". In deze film, waarin Judy Garland, Frank Sinatra en Gene Kelly medespelen, zullen de oude songs van 1915 van de bekende componist der licht muze, Irving Berlin te horen zijn. Het wordt een technicolor.

En tenslotte legt men bij Universal de laatste hand aan een verfilmde biografie naar het leven van de beroemde Russische componist Rimsy Korsakow.

CURAÇAO

BEZOEK AAN „ZAQUITO".

Zijne Excellentie de Gouverneur bracht Zaterdag een bezoek aan de leprozerie „Zaquito". De Gouverneur, die vergezeld was van de Heer Dr. J. de J. Arends, Directeur van de Openbare Gezondheidsdienst, de Heer W. R. Plantz en de Kapitein-Adjudant, werd ontvangen door Pater Rector Meesters en Moeder Andrea en onderhield zich met de patiënten in de verschillende paviljoens.

IN HET KORT.

Zijne Excellentie de Gouverneur ontving Mevrouw G. Struycken-Sanders, weduwe van wijlen de bekende staatsraad Professor Mr. A. A. H. Struycken.

Sovjet-Rusland verzamelt Duitse industrieen

In de tweede helft van het vorige jaar werd in de Sovjetzone van Duitsland begonnen met Duitse bedrijven tot Sovjet-Russisch eigendom te maken. De financiële verplichtingen en vorderingen dezer bedrijven werden door de Sovjets niet overgenomen. Berekend werd alleen de waarde van het bedrijf en de bedrijfsinrichting, alles op basis van de vooroorlogse prijzen en met inachtneming van een zeer hoge slijtagemarge. Aan het hoofd der tot Sovjet-Russisch eigendom geworden ondernemingen werd een Russische directeur geplaatst, voor de technische zijde van zijn taak bijgestaan door een Russischen ingenieur. De Sovjet-trusts, 126 in getal, zijn thans organisatorisch tot reusachtige concerns samengesmolten.

Zo functionneren op het ogenblik aparte concerns voor de brandstoffen- en aardolienijverheid, voor de electriciteitscentrales, voor de hoogspanningsbedrijven, voor de ijzerproductie, de ijzerverwerking, de lichte metaalnijverheid, de machine-industrie, de electro-technische industrie, de kalimijnen, voor andere mineral meststoffen, voor chemie, cement en de optische industrie. De gehele financiëring van deze concerns loopt over de Garantie- en Credietbank te Berlijn.

De Sovjet-Russische naamloze vennootschappen vormen in aantal een zeer klein gedeelte der industrie in de Oostelijke zone. Haar aandeel bereikt nauwelijks een half percent, doch daartegenover staat, dat haar productievermogen niet minder dan 25% van de totale industriële capaciteit der Sovjet-zone bedraagt. Alleen de grootste en technisch het best uitgeruste bedrijven kwamen voor Sovjetisering in aanmerking, hetgeen ook hieruit blijkt, dat in de 126 Sovjet-bedrijven niet minder dan 200.000 arbeiders te werk zijn gesteld.

Bekende bedrijven, die in Sovjet-Russische eigendom zijn overgegaan, zijn o.a. de Brabagfabrieken, de I.G. Farben-bedrijven te Bitterfeld, Wolfen en Leuna, de belangrijkste kolenmijnen, de bunafabriek te Schkopau, de stikstoffabrieken van Piesteritz, bedrijven van het Siemensconcern, de kalimijnen van Thüringen, de electrische centrales van Saksen en Saksen-Anhalt, de Krupp-bedrijven te Maagdenburg en de wagon-fabriek van Dessau.

Benzineproductie.

Opmerkelijk is, dat de Sovjet-Russische industriële eigendom in bepaalde takken van industrie is geconcentreerd. Weinig belangstelling hebben de Russen gehad voor de textielindustrie, de houtverwerkende industrie, de papier- en de bouwnijverheid, wat deze laatste tak van nijverheid betreft met uitzondering der cementfabrieken. Des te groter is hun interesse echter geweest voor bepaalde sleutelindustrieën. Berekend naar het productievermogen bevindt zich meer dan de helft der chemische industrie in Russische handen, verder ongeveer 40 percent der electro-technische industrie, der machine-industrie en der ertsmijnen. De kaliproductie stamt voor ¾ uit Sovjet-Russische mijnen; 1/8 der bruinkoolproductie in Russisch en vrijwel de gehele benzineproductie. Deze verdeling der Sovjet Russische economische interessen heeft tot gevolg, dat een zeer groot gedeelte der Duitse industrie indirect van de Russische naamloze vennootschappen afhankelijk is. In feite hebben deze laatste alle sleutelposities in handen, waarvan de uitwerking nog wordt versterkt door het feit, dat zij een zekere exterritorialiteit genieten. De regeringen van Thüringen, Saksen, Saksen-Anhalt, Brandenburg en Mecklenburg hebben geen invloed op de gang van zaken in de Sovjet-trusts en zij moeten haar economische politiek dan ook onafhankelijk van deze bedrijven vastleggen. Productie, planning enz. zijn uitsluitend aangelegenheden van de economische afdeling der Sovjet-Russische militaire regering te Karlshorst.

Met ingang van 1 October 1947 zal de Directie van de C.P.I.M. en C.S.M. als volgt zijn samengesteld:

de heer Ir. J. Noorduyn	Directeur C.P.I.M. - C.S.M.
de heer A. Troost	Adjunct Directeur C.P.I.M. tevens plaatsvervangend Directeur
de heer Ir. A. H. Eerligh	Adjunct Directeur C.P.I.M.
de heer B. Scheffer	Adjunct Directeur C.S.M. Marine Manager.

Emmastad, 24 September 1947.

N.V. Curacaosche Petroleum Industrie Mij.

N.V. Curacaosche Scheepvaart Maatschappij.

Officiële Mededelingen van de

Aruba Voetbalbond

WEDSTRIJDUITSLAGEN:

Van Zaterdag 27 en Zondag 28 September 1947:

A-Klasse:

R.C.A. 1 — Trappers 1 — Niet doorgegaan
(Trappers niet opgekomen)

B-Klasse:

Sparta 1 — Jong Aruba 1 — 1—3.
R.C.N. 1 — Union 1 — Niet doorgegaan
(Union niet opgekomen.)

PROGRAMMA VAN DE COMPETITIE.

WILHELMINA SPORTPARK.

A-Klasse:

Aanvang 4.15 n.m.

Zondag, 5 October 1947:	San Nicolaas Jrs. 1 — Arsenal 1
Zondag, 12 October 1947:	Arsenal 1 — Trappers 1
Zondag, 19 October 1947:	San Nic. Jrs. 1 — Volharding 1
Zondag, 26 October 1947:	R.C.A. 1 — Aruba Jrs. 1

EINDE COMPETITIE A-KLASSE.

B-Klasse:

Aanvang 2.30 n.m.:

Zondag, 26 October 1947:	Bubali Spcl. 1 — P.O.V.A. 1
Zondag, 2 November 1947:	Marijke 1 — R.C.N. 1
Zondag, 9 November 1947:	Bubali Spcl. 1 — Jong Aruba 1

Aanvang 4.15 n.m.

Zaterdag, 4 October 1947:	S.C.A. 1 — P.O.V.A. 1
Zaterdag, 11 October 1947:	Union 1 — Sparta 1
Zaterdag, 18 October:	Noord Central 1 — Jong Aruba 1
Zaterdag, 25 October 1947:	Sparta 1 — Marijke 1
Zaterdag, 1 November 1947:	Bubali Spcl. 1 — R.C.N. 1

EINDE COMPETITIE B-KLASSE.

Reserve A-Klasse:

Aanvang 2.30 uur n.m.:

Zondag, 5 October 1947:	Hollandia 2 — R.C.A. 2
Zondag, 12 October 1947:	Hollandia 2 — R.C.A. 2
Zondag, 19 October 1947:	Hollandia 2 — R.C.A. 2

EINDE COMPETITIE RESERVE A-KLASSE.

MEDEDELINGEN.

WIJZIGING AANVANGSUUR:

Vanaf Zaterdag 27 September zullen tot nader bericht de vóórwedstrijden om 2.30 uur n.m. en de hoofdwedstrijden om 4.15 uur n.m. aanvangen, dit met het oog op de vroege duisternis.

ELFTALOPGAVEN:

De elftalopgaven voor de maand October worden de volgende week bekend gemaakt

Stand van de competitie B-Klasse per 29 September 1947:

	gesp.	gew.	gel.	verl.	v.	t.	punt.	gem.
Bubali Sportclub	5	4	0	1	14	7	8	160
R.C.N.	6	4	1	1	12	3	9	1.50
Noord Central	7	5	0	2	24	7	10	1.43
S.C.A.	7	4	2	1	20	8	10	1.43
Jong Aruba	6	3	1	2	12	13	7	1.16
Marijke	6	1	2	3	9	21	4	0.66
Union	7	2	0	5	11	11	4	0.57
P.O.V.A.	6	1	1	4	7	13	3	0.50
Sparta	6	0	1	5	2	27	1	0.16

HET BESTUUR.

Wilde vaart met vliegtuigen

Een van de dingen, die de Verenigde Staten uit de oorlog hebben overgehouden is een groot aantal oorlogsveteranen, die een vliegtuig kunnen besturen. En duizenden van deze jonge mannen trachten nu hun levensonderhoud te verdienen met de lessen die zij toen zo haastig en onder zo gevaarlijke omstandigheden moesten leren.

Verscheidenen van die vliegers hebben werk gekregen bij de grote, regelmatig vliegende luchtvaartmaatschappijen, maar zeer veel anderen zijn begonnen met een eigen vliegtuig een eigen luchtvaartmaatschappij te drijven, hoewel er vrijwel geen een is, die een regelmatige dienst op regelmatige tijden vliegt. En hoewel de resultaten niet zó zijn, dat de overtuiging, dat er geld mee te verdienen is, zich opdringt, zijn ze allen toch bereid om op ieder ogenblik van de dag of van de nacht te vertrekken met hun vliegtuig, waar dan ook naartoe. Een nieuwe, ingewikkelde en avontuurlijke tak van burgerluchtvaart is hiermede tot ontwikkeling gekomen, aldus „De Groene".

De eerste anderhalf jaar na de capitulatie van Japan werden er ongeveer zes van dergelijke maatschappijen per dag opgericht en hoewel de vooruitzichten al lang niet meer zijn, wat zij eventueel waren, zijn er nog steeds tallozen in de weer om al die vliegtuigen en al die instrumenten voor de gronddienst te kopen die zij in handen kunnen krijgen en om alle technici en mecaniciëns, die zij maar kunnen vinden, te engageren. Grote sommen geld worden geleend, hangars gehuurd in de hoop, dat er nóg meer geld uit zal komen met het vliegen van koeien, orchideeën en alles wat zich maar van de grond laat tillen.

Lillian Ross heeft in de New Yorker een reportage geschreven van haar bezoek aan een van die maatschappijen, die interessant genoeg is om er hier een en ander uit aan te halen.

Een tijdje geleden ontmoette ik een ondernemer van een dergelijke wilde luchtvaartmaatschappij, die direct na de oorlog zijn zaak begon en die het tot dusverre heeft klaargespeeld te blijven bestaan. Hij is een stevige ambitieuze 28-jarige ex-marinevlieger, oprichter en directeur van de Willis Air Service, die hij in zijn meedigste ogenblikken de „Commander Lija" noemt.

Aan het einde van de oorlog was hij majoor bij de marine, waar hij ongeveer 7000 dollar per jaar verdiende, nu heeft hij een salaris van ongeveer 4200 dollar per jaar, wat niet meer is dan zijn geschoolde mecano's verdienen.

Hij kreeg het denkbeeld om een eigen maatschappij te beginnen tijdens een van zijn laatste vluchten als nachtjager boven de Pacific, toen hij, voor de eerste keer na Pearl Harbor, op de gedachte kwam dat de mogelijkheid bestond dat hij levend uit de oorlog zou komen. Eind 1945 toen hij wachtte op zijn demobilisatie bij de marine, haalde hij vier andere marine-vliegers over, om tezamen met hem een zaak te beginnen. Drie hunner wisten ieder 2000 dollar op te brengen, de vierde 3000 en Willis zelf stak al zijn spaarduitjes ten bedrage van 2000 dollar eveneens in de onderneming. Zij kochten voor 20.000 dollar een oud legervliegtuig op afbetaling en zij brachten het op de beurs zo ver, dat zij de Willis luchtvaartmaatschappij vestigden als een particuliere onderneming, die zesduizend aandelen van 100 dollar uitgaf. Op het ogenblik heeft de maatschappij zes vliegtuigen in de lucht en 103 employé's in dienst, waarvan de meesten oorlogsveteranen zijn en het gestorte kapitaal bedraagt ongeveer 200.000 dollar. Alle aandelen zijn in handen van de mensen die bij de maatschappij werken of er gewerkt hebben. Willis heeft 250 aandelen, toegewezen gekregen omdat hij de maatschappij heeft opgericht en hij geniet het vertrouwen van de aandeelhouders, want toen hij het voorstel deed om hem en een door hem benoemde mededirecteur voor tien jaar volmacht te geven werd hem die zonder meer toegestaan.

Gedurende het eerste jaar verloor de maatschappij 5000 dollar per maand en Willis zette zijn vrouw aan het werk in zijn kantoor om de kosten van een secretaresse uit te sparen. Als het goed ging kocht hij nieuwe vliegtuigen, als het slecht ging verkocht hij ze weer en hachelijk is het bedrijf in toenemende mate. Hij heeft zijn toestellen gestationneerd op een weinig officieel, onregelmatig gevormd vliegveld in New Jersey, een veld waar voornamelijk Zondagvliegers oefenen. Vroeger heette het Bendix veld en tegenwoordig Teterboro Air Terminal. Er zijn twee macadam startbanen dwars door een rommelig veld met struikgewas en bramen. Menigten van patrijzen en konijnen houden zich er op en soms dienen de technici van het veld eerst de jagers, jachthonden en bramenplukkers te verjagen voordat zij een vliegtuig het startsignaal kunnen geven.

Toen Lillian Ross met Willis het veld ging bezoeken, was deze nogal verstrooid, want er bestond kans dat hij die dag de hand zou kunnen leggen op een vier motorig D.C.-4 toestel. 's Middags zou hij hierover een conferentie met een makelaar hebben. Het toestel zou drie keer zo veel kunnen vervoeren als de D.C.-3's die de maatschappij gebruikte en Willis vertelde dat hij er eerlijk gezegd achter was gekomen, dat zijn D.C.-3's niet genoeg konden vervoeren om de zaak winstgevend te maken. De regering had haar overschot aan D.C.-4 toestellen aan oorlogsveteranen verkocht voor 90.000 dollar per stuk, waar verscheidenen van de veteranen waren alleen maar stromannen voor speculanten, die nu 400.000 dollar voor de toestellen vroegen.

„Ik loop nog altijd rond met gaten in mijn zolen", zeide Willis, „de ene maand verdienen we wat, en de volgende maand verliezen we, maar wacht maar tot we er een D.C.-4 uitslepen, dan zijn we tenminste ergens."

In het kantoor dat ongeveer de grootte had van een 3-dollar kamer van een provinciehotel heerste de nodige opwinding. Een van de vliegtuigen was met een lading kleren van New York naar Dallas gevlogen, vandaar overgewipt naar New Orleans om daar een lading kleine kreeftjes voor New York terug te pikken. Nu was de vlieger er in New Orleans achter gekomen dat de vissers tengevolge van een storm de hele week niet hadden gevist.

Leeg terugvliegen naar New York zou een verlies van een $ 700 betekenen en Willis belde een ladingsagent op te New York om te informeren of er ergens iets anders te halen zou zijn en de ladingsagent wist hem na verloop van enige tijd te vertellen dat er in New York een handelaar was, die een lading bananen uit San Antonio wilde hebben. Dus kreeg de vlieger in New Orleans opdracht om die bananen op te halen. Willis was zeer ontevreden. „Dergelijke dingen zullen gebeuren tot we genoeg aanbiedingen van vracht hebben om regelmatige diensten te vliegen. In Washington hebben ze de zaak al wel in elkaar gezet om dat mogelijk te maken, maar het kost ontzettend veel geld om een route regelmatig te vliegen, lang genoeg tot de vachtmensen er achter zijn dát ze op je kunnen rekenen en genoeg lading leveren om altijd vol te zijn. Dan heb je dát soort kapitaal nodig, dat we nou juist niet hebben en we moeten doormodderen zoals we nou doen tot we óf genoeg geld óf genoeg lading hebben om de zaak beter te regelen."

Op het ogenblik vliegt de maatschappij alleen vrachten, maar in het begin kon men niet al te kieskeurig zijn. De passagiers hadden zich te behelpen met krukjes of met banken, opzij van de lading. Op een goed ogenblik had hij zoveel passagiers van het Oosten naar New York terug, dat hij naar het kantoor van een grote luchtvaartmaatschappij stapte, of hij daar zijn passagiers niet kon verzamelen. „Ik werd er natuurlijk uitgeschopt, en het was dan ook rijkelijk naïef. In ieder geval ben ik blij dat ik van de passagiers af ben. Als het vliegtuig laat is, kan je ze niet zo lang in een pakhuis douwen. Bovendien zijn ze ondankbaar. We vlogen snijbloemen van Florida en passagiers terug. Op de terugweg rook het heerlijk in het vliegtuig, maar geen woord er over van de passagiers, wel gekanker over de stoelen."

Veel plezier had de maatschappij gehad van het vervoer van fokvee van Teterboro naar Bogota in Colombia. Met een schip kost dat vervoer twee weken en de dieren komen mager aan; per vliegtuig duurt het vier-en-twintig uur en de beesten komen er fris als bloemen uitwaggelen. Op die manier heeft hij honderden koeien vervoerd en tot dusverre had hij voor de terugreis ook wel lading, want er komen uit het Zuiden veel dieren voor de dierentuinen in het Noorden. „We vervoeren alles" en Willis toonde een ladingslijst van een vliegtuig, dat die morgen vertrokken was: 2 tractors, 5 honden, 1 gebalsemd lijk, 700 verrekijkers, 1 ijzeren long, dameskleren etc.......

In kleine plaatsen zijn we altijd een sensatie. Eens landden we in Salisbury in North Carolina om een vracht bloemen te halen. Wij waren het eerste vrachtvliegtuig dat daar ooit verschenen was. De burgemeester stond excuus te vragen voor de startbanen, omdat die zo slecht waren en beloofde dat ze verbeterd zouden worden en iedereen en zijn kinderen kwam naar het vliegveld gehold. En nu — maken ze ze inderdaad beter, die startbanen. De wilde vliegerij heeft het vrachtvervoer ontwikkeld tot een punt, dat de grote maatschappijen er tussen gaan dringen, maar groter veiligheid kunnen zij niet bieden, want de veiligheidsmaatregelen zijn voor allemaal dezelfde. Lees Aviation; een wild vliegtuig kwam met een lading eieren in Praag en had vijf percent kneusjes en een „regelmatig" toestel maakte dezelfde trip en had 50 pct. breuk.

Overigens gelooft Willis niet dat de grote maatschappijen de kleine vrachtvaarders er uit krijgen, want er zijn er veel te veel van. „Kijk maar", zeide hij, „en dat is alleen onder de A" en hij toonde een lijst van kleine maatschappijen: 38 waren er. „Hoe meer hoe vrolijker, zeggen wij."

Toen werd het vliegveld bekeken. Een tractor met een vliegtuig er achter aan passeerde ons en een rossige grijnzende kerel riep. „Hi Charlie" naar de baas. Die gevoelde zich best, zeide hij. „Kijk, zo'n tractor kost maar even 3000 dollar. Hij is van ons. Een band van dat vliegtuig kost 105 dollar en zo gaat het maar. Toen we hier begonnen was er niets, nou zijn er hangars en kantoren en vliegtuigen en werkplaatsen, en de drukte begint te lijken op Times Square. De kerels op het veld doen of ze me mogen en dat is verdomd prettig. Ik werk met een troep medewerkers en niet met een ploeg arbeiders. Ze kopen allemaal aandelen in de maatschappij, we zijn partners, als Chinese wasbazen."

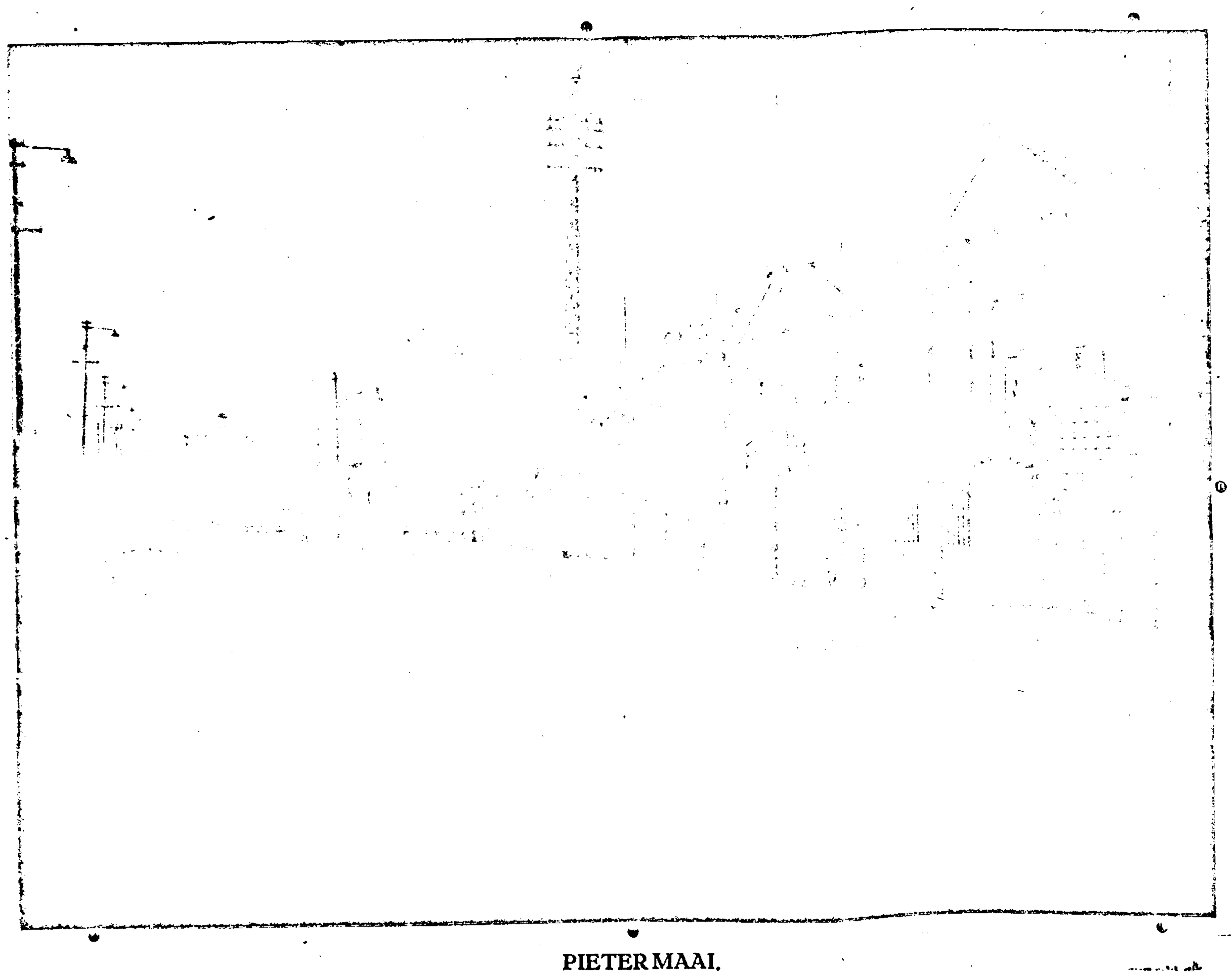
„De oorlog heeft het ons mogelijk gemaakt met dergelijke vliegtuigen te beginnen", zeide een ander. „Ten slotte: er zijn twee en twintig millioen mensen aan gegaan in de oorlog, licht dat er ook iets uit komt."

De eigenaar van het eigenlijke vliegveld was een sceptisch man die zat te mompelen over de bedragen, die hij in zijn veld gestoken had en over de manier waarop er geld uit moest komen, omdat hij er anders niet langer de baas van zou zijn, maar Standard Oil, dat de verbeteringen telkens subsidieerde. „Al die jongens", zeide hij, „hebben grote plannen en verschrikkelijke ideeën". „Laatst was er een maatschappij op het veld met torpedo-vliegtuigen voor vrachtvervoer... van dat soort waarvan je de vleugels op de rug kan scharnieren. Ze gaan er vracht mee vervoeren, zeggen ze, van pakhuis naar pakhuis. Ze zeggen dat ze met die dingen op straat kunnen taxiën met de vleugels op de rug. En niemand zal ze vertellen dat het niet gaat. Je kunt ze honderd dingen zeggen waarom het niet zal lukken, en bij God, zij geven je één reden waarom het wel kan, en hoepla, daar gaat de parade." Hij keek somber uit het raam en aangezien hij verder niets te zeggen scheen te hebben, was er geen reden bij hem te blijven. „Iedereen wil een luchtlijn hebben", zeide hij ten slotte, „en ik zou niet weten wat ik er aan kan doen."

Terug in het kantoor, bleek dat de vliegtuigmakelaar er geweest was en dat het met de D.C.-4 mis was. 135.000 dollar moest hij kosten in plaats van 90.000 dollar, want de makelaar vertelde, dat hij om het ding te krijgen 10.000 moest betalen aan een man in Newark, die een man in Florida kende, en dan 10.000 aan de man in Florida, die een man in Washington kende, en dan 25.000 man aan de man in Washington, die een man was, die de weg wist in de hoofdstad.

Willis vertelde dat hij het toestel eerlijk wilde hebben en anders niet en toen zeide de makelaar: „Mijn zoon, als je die kist niet moet, dan vind ik het best. Maar ik zal op komen lopen, hier op het kantoor of bij je thuis, of waar je een borreltje drinkt en wie weet kom je es bij me om een dubbeltje voor een kop koffie en dan weet ik dat het tijd is om een bod te doen op een vliegtuig van jou."

Willis trok een ander jasje aan en zeide: „Laten we gaan." Toen we in de auto stapten kwam er een vliegtuig neer. Op de zijkanten stond „Ajax Skyfreight" geschilderd. „Allemachtig" zeide Willis, „weer een nieuwe lijn." Hij zette de auto aan en reed weg. In New York aangekomen pakte hij het stuur vaster. „Wacht maar", zeide hij. „Nog een paar maanden en dan is dat kleine werk uit de wieg en dan kunnen we werkelijk iets beginnen. Wat we nou doen is nog niks. Wacht maar."

PIETERMAAI.

Zwitserse Pers blijft vrij ondanks Duitse druk

Eigen censuur schiep grote moeilijkheden

Zonder een actief aandeel in de laatste wereldoorlog te hebben gehad, heeft Zwitserland tòch bloot gestaan aan de Duitse druk, die op verschillende manieren werd uitgeoefend, teneinde het moreel en het weerstandsvermogen van het land te ondermijnen. Spionnage en systematisch gevoerde campagnes om de idee van de Duitse superioriteit enerzijds en het defaitisme van de zwakke broeders in Zwitserland andererzijds te voeden, waren reeds bekende wegen van vroeger. Een totale nieuwe factor van intimidatie in de wereldpolitiek vormden de pogingen van de nationaal-socialistische regering in Berlijn de persvrijheid in Zwitserland te verlammen, met het doel, op die manier het volk een demoraliserende slag toe te brengen. Bij het uitbreken van de vijandelijkheden stelde de Zwitserse regering de pers wel niet onder een preventieve censuur, maar plaatste haar toch onder een toezicht, dat aanvankelijk door het militaire gezag werd uitgeoefend. Elk militair district had een aparte persdienst, die de dagbladen en de radio-uitzendingen controleerde en die officieel de naam droeg „Pers en radio", aldus de Volkskrant.

Deze instanties verstrekten aanwijzingen en konden, wanneer deze niet werden opgevolgd, sancties toepassen. In een onlangs gepubliceerd rapport verklaart de Zwitserse regering, dat slechts in enkele gevallen straffen werden uitgedeeld. De strijd, die de pers met de censuurdiensten uitvocht, ging hoofdzakelijk over de berichtgeving van de oorlogsgebeurtenissen in het buitenland en de toestand in Duitsland. En het Derde Rijk deed hier zijn uiterste best om de Zwitserse pers iedere critiek over de Duitse binnenlandse toestand onmogelijk te maken. In Bern doceerde de Duitse legatie de ernst van haar diplomatieke stappen al naar gelang zij een pers-attaché, een secretaris of de gezant zelf stuurde om bij de Zwitserse regering haar protesten te deponeren. In Berlijn stond de Zwitserse gezant, Fröhlicher, onder aanhoudende druk. Industriëlen en officieren, die om bepaalde reden wel eens in Duitsland moesten verblijven, werden met hel en verdoemenis bedreigd. Zwitsers, die openlijk — of bij voorkeur — verkapt sympathieën koesterden voor het Derde Rijk, werden gemobiliseerd om hun invloed aan te wenden ter beteugeling van de vrijheid van de pers. Het kwam zelfs zo ver, dat het opperbevel van het Zwitserse leger en talrijke andere commandanten van belangrijke onderdelen door middel van een serie rapporten en toelichtingen er bij de centrale regering op aandrongen, de persvrijheid op te heffen en een preventieve censuur in te stellen. De „Brief der Tweehonderd" dank aan dit request zijn naam.

Brief der Tweehonderd.

Tweehonderd Zwitsers, onder wie hoge officieren en leidende figuren van de industriële wereld, deden de Bondsraad een alarmerende petitie toekomen waarin zij de ogenblikkelijke opheffing van de persvrijheid in Zwitserland verlangden. Zij eisten bovendien nog het stopzetten van iedere critiek op Duitsland en de verwijdering van de redacteuren van de voornaamste Zwitserse bladen. De namen van deze tweehonderd zijn nu pas bekend geworden. ...

Het Derde Rijk paste bij het uitoefenen van zijn binnen- en buitenlandse pressie de meest uiteenlopende practijken toe. Een daarvan was de Duitse uitleg van wat eigenlijk neutraliteit betekende. De Zwitserse pers, zo zeiden de Duitsers, kwetste de Zwitserse neutraliteit, omdat zij een bepaalde gezindheid op na hield, die in strijd was met 's lands onzijdigheid. Maar dit standpunt werd door Zwitserland niet gedeeld. Naar Zwitserse opvatting moest de staat neutraal zijn en de verplichtingen op zich nemen, die in het internationaal volkerenrecht waren vastgelegd. Maar het standpunt van de staat kon de burger niet binden in zoverre, dat deze vrij bleef zijn sympathie te geven aan wie hij maar wilde.

Daar waar de neutraliteitstheorie geen succes had, namen de nationaal-socialistische leiders hun toevlucht tot een scherper propaganda-wapen en stelden de zogenaamde theorie over de bloedschuld op. Volgens deze thesis betekende de critiek op Duitsland niet meer en niet minder dan een uitdaging, die de regering van het Derde Rijk tot het nemen van maatregelen tegen Zwitserland uitlokte.

De pers werd dientengevolge belast met het bloed, dat bij een eventuele gewapende actie zou worden vergoten. Hiermee was het hoogtepunt van de morele pressie op Zwitserland bereikt.

In haar rapport wijst de regering er op, dat zij voor deze druk niet is geweken en zelfs geen preventieve censuur heeft ingevoerd. De legerleiding kreeg een nul op haar request; het toezicht op de pers en de radio werd haar ontnomen en bij het ministerie van Justitie ondergebracht.

Pers gemuilkorfd.

De Zwitserse pers deelt echter niet helemaal ditzelfde standpunt. Zij erkent wel, dat de regering in grote lijnen tegen de druk van binnen en van buiten heeft stand gehouden, maar zij haalt daarnaast vele voorbeelden aan, die er op duiden, dat van hogerhand de pers een muilkorf werd aangebonden, die het vrije spreken wel erg bemoeilijkte en die een werkelijk gevaar was voor de vrije meningsuiting.

Naast kleine voorvallen herinnert zij aan het publicatieverbod van rapporten over Duitse wreedheden en de beperkingen, die werden opgelegd, toen kleine staten, zoals Nederland, België, Noorwegen en Zuid-Slavië, werden overrompeld. De Zwitserse pers kreeg toen het bevel haar ergernis over deze gebeurtenissen niet uit te spreken en de Duitse regering niet aan te vallen.

Terecht wijst zij er op, dat haar houding toch niet de handelingen van de nationaal-socialistische regering in Berlijn zou hebben beïnvloed. De pressie, die deze uitoefende was maar bedoeld als een peiling om te zien hoe ver zij kon gaan. Toegeven stond gelijk met het uitschakelen van het weerstandsvermogen van het volk; weerstand bieden en tegenaanvallen doen, dwongen Berlijn tot de aftocht.

De Duitse perscampagnes tegen Zwitserland plachten immer als op een commando los te breken en vonden een even plotseling einde, wanneer de Zwitsers niet weken. De perschef van het Duitse ministerie van Buitenlandse Zaken, Schmidt, lanceerde eens op een persconferentie waaraan alle buitenlandse journalisten deelnamen, een aanval op de Zwitserse pers en zeide dat na de Duitse overwinning en de grondvesting van het „nieuwe Europa" de redacteuren van de voornaamste Zwitserse bladen hoogstwaarschijnlijk het tijdelijke met het eeuwige zouden moeten verwisselen. Op zijn minst zouden zij de steppen van Siberië worden ingejaagd. De Zwitserse diplomatie tekende heftig protest aan tegen deze uitlatingen. Het Duitse ministerie van Buitenlandse Zaken desavoueerde daarop officieel zijn perschef en bood verontschuldigingen aan.

Verlicht de pijn snel.

...soet dit—Gebruik Scott's Ma... eerolie bij rheumatiek, spierpijn, ...n-n, verstuikingen. Geeft snel verlichting.

Vervaardigd door Scott & Bowne de vervaardigers van de wereldberoemde Emulsie van Scott.

Tegen Rheumatiek, Spierpijnen, Verstuikingen.

NEW WAY TO BUILD UP YOUR FAMILY!

Give them HEMO, the new, delicious, chocolate-flavored drink that's brimming with nourishment! It's rich in vital vitamins, minerals you need, proteins that build strong bodies. And it's glorious to drink!

Borden's Hemo

Ad No. 2-E-Rev. Export News—1947

Voor Uw Baby is niets beter dan Cuticura.

ZEEP - ZALF - TALK

Uw baby heeft betrouwbare Cuticura nodig om de huid zacht en vrij van irritatie te houden

Wetenschappelijk samengesteld.

Koop het vandaag nog